

burde have behandlet grundigere, men under Henvisning til, at det hastede saa meget at faa Forslaget igennem, tog man det saaledes. Dette turde være Forklaring nok for, at man ikke fordybde sig specielt i den Bestemmelse om Sagførerne, som jeg for det første finder urimelig og for det andet finder ikke hører hjemme i denne Lov. Men den højtærede Minister kender jo godt det gamle latinske Ordsprog, at det er menneskeligt at tage fejl, men at fremture i sin Fejltagelse er skammeligt; derfor bør man ikke med Hensyn til Retsplejeloven sige, at nu har vi en Gang begaaet en Fejl, lad os saa blot traske videre ad samme Bane.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har ikke faaet Svar paa det Spørgsmaal, jeg stillede til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen om, hvad det var for andre Embedsmænd, der havde lige saa lidt at bestille som Dommeren i Ærøskøbing, og hvilke andre Embedsmænd der lige saa godt kunde undværes. Hvis det ærede Medlem vilde nævne saadanne, vil jeg bestræbe mig for, at det Forhold kan blive forandret.

Overfor det ærede Medlem Hr. Axel Møller vil jeg sige, at det er jo ikke første Gang, vi to er uenige om det rent juridiske og forskellige andre Ting. Det ærede Medlem mente bl. a., at man skulde holde sig til det Spørgsmaal, der foreligger her, og nu kom det ærede Medlem selv ind paa Tinglysningsloven. Men hvorfor gjorde det ærede Medlem da ikke Indsigelse mod Bestemmelsen den Gang? At komme nu Aar efter og beklage sig over Loven, kan dog ikke hjælpe.

Hvad dernæst angaar det ærede Medlem Hr. Axel Møllers Forsvar for Partifællen Hr. A. C. D. Petersen, maa jeg sige, at hans Forsvar var noget mærkværdigt. Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og jeg har nemlig overhovedet ikke diskuteret Spørgsmaalet om, hvorvidt Udgifterne blev større eller mindre, men det Spørgsmaal vi diskuterer i Øjeblikket, er det, om Justitsministeriet har taget i Betragtning alle Udgiftsposterne, og der nævnte det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen Fuldmægtigagen. Men denne er der jo allerede nu, saa det bliver ikke en forøget Udgift. Men det er ikke lykkedes mig at faa det gjort

klart for de to ærede Medlemmer, at Fuldmægtigen er der og han bliver der. Den Udgift bliver altsaa den samme. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. Axel Møller, at det er menneskeligt at fejle, men at vedblive med at fejle, det er hæsligt.

A. C. D. Petersen: Jeg skal naturligvis ikke lade mig forlede af den højtærede Justitsminister til her at fremhæve bestemte Embeder, som kunde nedlægges; men hvis den højtærede Minister vilde nedsætte et Udvalg eller en Kommission til at undersøge dette Spørgsmaal, vil den højtærede Minister finde mange Embeder, som det vilde være nødvendigt at nedlægge. Overfor den sidste Udtalelse af den højtærede Minister om, at Fuldmægtigen er der, og Fuldmægtigen bliver der, vil jeg sige, at den højtærede Minister selv har være inde paa, at Fuldmægtigen kunde undværes, naar Dommeren var der, men det vil han nu ikke gaa med til. Hvad er der for øvrigt til Hinder for at ansætte en Dommer og undvære Fuldmægtigen? Saa bliver Besparselsen jo mindre. Jeg har ikke faaet Svar fra Ministeren, om han, naar det viser sig, at disse Beregninger ikke slaar til, og at der ikke spares saa meget, vil ansætte en Dommer i Stedet. Det vil jeg gerne have Svar paa.

Axel Møller: Den højtærede Minister har nu set, at det ikke er mig, men den højtærede Justitsminister selv, der har misforstaaet det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, for vi har begge fremhævet, at den ringe Besparelse, der kan være Tale om, vil blive yderligere reduceret, hvis man imødekommer Ærøboernes Ønske om at beholde Dommeren uden at bevare Fuldmægtigen. Den samlede Besparelse, naar man gik ind paa en Ordning uden Fuldmægtig, vil blive saa ringe, at det ikke vil være noget at tale om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 3

forkastedes med 82 Stemmer mod 3.

Ændringsforslag Nr. 1 ansaas som bortfaldet efter Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 3.